

عنوان مقاله:

آموزش و پرورش، انسان سازی و اصلاح اجتماعی

محل انتشار:

ماهنامه دستاوردهای نوین در مطالعات علوم انسانی، دوره 1، شماره 1 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

جواد شیرکرمی - دانشجوی دکتری فلسفه تعلیم و تربیت

قاسم خدادادی - دکتری فلسفه تعلیم و تربیت

خلاصه مقاله:

امروزه نقش آموزش و پرورش در ابعاد مختلف تربیتی و تاثیر آن بر اخلاق، رفتار، گفتار، عملکرد، ارتباطات و... بر کسی پوشیده نیست. می توان گفت که نظام های آموزشی، تغییر و تحولات سرنوشت سازی را در یک جامعه به وجود می آورند. آگاه سازی اولیاء دانش آموزان هم در بعد برنامه های آموزشی و تعامل با محیط آموزشی و هم در برجسته سازی و تفهیم نقش و وظیفه آنان در قبال آموزشگاه و فرزندان خود، از وظایف آموزش و پرورش است که در حال حاضر به یک ضرورت تبدیل شده است. با وجود پیشرفت ها و فناوری های جدید و به تبع آن بروز پیچیدگی ها و فرهنگ های نوین، اگر نظام های آموزشی و دست اندرکاران آن در مقطعی دچار سردرگمی و بی نظمی شوند و یا آمادگی و برنامه های متناسب را نداشته باشند، دیری نخواهد پایید که کل یک جامعه دچار رکود و ضعف خواهد شد. بنابراین لازم است که آموزش و پرورش امروزی مولفه های توسعه و رشد اجتماعی، فعالیت اقتصادی، انصاف و قانون مداری، خلاقیت و نوآوری، نقادی و بیان گفتاری و نوشتاری را در محتوا، اهداف، روش ها، برنامه ها و برنامه ریزی ها دنبال کند و تلفیق محتوای رسمی و غیررسمی و آموزش همه جانبه، جامع و عمومی را در دستور کار قرار دهد.

کلمات کلیدی:

آموزش همگانی، تلفیق برنامه ها، اصلاح اجتماعی، آموزش و پرورش جامع.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/948288>

